

(คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ได้รับการจัดตั้งขึ้นครั้งแรกตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พ.ศ. 2514

โดยการรวมวิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือ วิทยาลัยโทรคมนาคม และวิทยาลัยเทคนิคธนบุรี ซึ่งสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เข้าด้วยกันแล้วจัดตั้งเป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูง ระดับมหาวิทยาลัย เรียกว่า "สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า" เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญา และให้การศึกษาด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา

การขอแก้ไข พรบ.สถาบันฯ ครั้งที่ 1

ในปี พ.ศ. 2517 รัฐบาลเห็นสมควรโอนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติม พรบ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พ.ศ. 2514 บางประการ เช่น การบริหารราชการของสถาบันฯ วิธีการรับวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในสถาบันฯ และการเลิกสมทบองค์ประกอบและวาระการดำรงตำแหน่งของสถาบันฯ ตลอดจนองค์ประกอบของสถาบันฯ ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภาสถาบันฯ และกรรมการสภาสถาบันฯ ผู้ทรงคุณวุฒิตามที่แก้ไขใหม่ โดยตราเป็นพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2517

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า : ก

เพื่อโอกาสและสิทธิการเป็นตัวเท

การขอแก้ไข พรบ.สถาบันฯ ครั้งที่ 2

โดยที่กิจการให้การศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ได้เจริญเติบโตและขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง บัณฑิตที่ผลิตออกไปได้รับความนิยมจากทั้งในวงราชการและวงการเอกชน เพื่อขยายขีดความสามารถของ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ทั้งในด้านการผลิตบัณฑิตและการให้การศึกษา และวิจัยในวิชาการชั้นสูง จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติม พรบ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พ.ศ. 2514 เกี่ยวกับงานการผลิตบัณฑิต ด้วยการเพิ่มหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากคณะและภาควิชาฯ ขึ้นและเปลี่ยนแปลงในด้านบริหารในลักษณะของวิทยาเขต ซึ่งแต่ละวิทยาเขตอาจมีคณะฯ วิทยาลัยฯ ภาควิชาฯ สำนักและศูนย์ของตนเอง ทั้งนี้เพื่อความคล่องตัวและให้การบริหารงานของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยตราเป็นพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522

การขอแก้ไข พรบ.สถาบันฯ ครั้งที่ 3

โดยที่เป็นการสมควรโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเกษตรกรรมเจ้าคุณทหาร

สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นคณะเทคโนโลยีการเกษตร สังกัดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ทบวงมหาวิทยาลัย โดยตราเป็นพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2522

การขอแก้ไข พรบ.สถาบันฯ ครั้งที่ 4

โดยที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ได้มีการแบ่งการบริหารงานออกเป็น 3 วิทยาเขตนั้น ได้เจริญเติบโตและขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง บัณฑิตที่ผลิตออกไปเป็นที่ยอมรับนับถือในวงการอุตสาหกรรม และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ แต่ในขณะนั้น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานอันเกิดจากโครงสร้างและระบบการบริหารงานสมควรที่จะได้มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการแยกสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ออกเป็นสถาบันฯ อิสระ 3 สถาบันฯ ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยตราเป็นพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี

สยามรัฐ

ฉบับที่ 3 กฎาคม 2534

วันที่ 42 กุมภาพันธ์ 13, 970 หน้า 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่ควรนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ทำกรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแก้ไขพระราชบัญญัติสถาบันฯ

งานของข้าราชการสายข.และสายค.

พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. 2528 และยังสามารถใช้มาอยู่จนถึงทุกวันนี้

เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ฉบับปี พ.ศ. 2528 จะพบประเด็นสำคัญที่ก่อให้เกิดความแตกต่างในโอกาสและลักษณะการเป็นตัวแทนของข้าราชการสายงานต่าง ๆ ในกระบวนการบริหารงานบุคคลของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า คือ มาตรา 16 ที่ได้ให้โอกาสและลักษณะการเป็นตัวแทนเฉพาะข้าราชการสาย ก. เข้ามาเป็นกรรมการ “สภาคณาจารย์” แต่เพียงสายเดียว โดยที่ข้าราชการสาย ข. และสาย ค. ไม่ได้มีโอกาสและลักษณะการเป็นตัวแทนเข้ามาเป็นกรรมการสภาคณาจารย์เลย

ซึ่งกฎทบทวนมหาวิทยาลัยฉบับที่ 2 พ.ศ. 2519 ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ข้าราชการในมหาวิทยาลัย มีอยู่ 3 สาย ได้แก่ ข้าราชการสาย ก. คือตำแหน่งที่ทำหน้าที่สอน วิจัยและบริการวิชาการ ข้าราชการสาย ข. คือตำแหน่งที่ทำหน้าที่บริการทางวิชาการ และข้าราชการสาย ค. คือ ตำแหน่งที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารและงานธุรการ จากกฎทบทวนฯ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2519 นี้ การที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าจะสามารถปฏิบัติภารกิจหลัก คือ การให้การศึกษาวิจัย ส่งเสริมและให้บริการทางเทคโนโลยี

วิทยาศาสตร์ และครุศาสตร์อุตสาหกรรม รวมทั้งการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติได้นั้น ข้าราชการสายใดสายหนึ่งใน 3 สายนี้ จะไม่สามารถปฏิบัติภารกิจหลักได้แต่โดยลำพังเลย จะต้องอาศัยความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันของข้าราชการทั้ง 3 สายงาน จึงน่าจะเท่าเทียมกันเพียงแต่ว่าแต่ละสายงานถูกกำหนดให้ปฏิบัติหน้าที่ที่ต่างกันไป ดังนั้นสิทธิและโอกาสในการเป็นตัวแทนเข้ามาเป็นกรรมการสภาคณาจารย์ของข้าราชการสาย ข. และ สาย ค. น่าจะได้รับ เช่นเดียวกับข้าราชการสาย ก.

ปัจจุบันข้าราชการสาย ข. และสาย ค. ได้พัฒนาความรู้ความสามารถให้กับตัวเองอยู่ตลอดเวลา ข้าราชการสาย ข. ทุกคนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ไม่มีข้าราชการสาย ข. ท่านใดที่มีความรู้ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี บางท่านมีความรู้ถึงระดับปริญญาโท-ปริญญาเอก ส่วนข้าราชการสาย ค. ข้าราชการสายนี้รู้จักกันในสายธุรการ ข้าราชการสาย ค. นี้ หัวหน้างานทุกงานจบการศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคน บางท่านจบการศึกษาระดับปริญญาโท หรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท นอกจากนี้หัวหน้างานจะจบการศึกษาระดับปริญญาตรีกันทุกคนแล้ว ผู้ได้บังคับบัญชาของแต่ละงานยังได้พยายามชวนหาความรู้ ความสามารถให้กับตัวเองอยู่เสมอ ดังจะเห็นได้จากผู้ที่ยังจบการศึกษาระดับ ม. 3 และ ม. 6, ปวช.,

ปวส. ได้พากันไปสมัครเรียนต่อในระดับปริญญาตรีกันเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันเจ้าหน้าที่พิมพ์ดีดในมหาวิทยาลัยกว่า 80% ได้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีกันแล้ว

ความรู้ความสามารถที่ได้รับการพัฒนาให้สูงขึ้นมานี้ คงจะสามารถนำมาแยกแยะเหตุการณ์ตัวบุคคล รวมทั้งการกระทำต่าง ๆ ออกได้ว่าสิ่งใดถูก-สิ่งใดผิด เหมาะสม-ไม่เหมาะสม ควร-ไม่ควร พวกเขาสามารถที่จะใช้วิจารณญาณที่มีอยู่ตัดสินใจเลือกสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตัวของพวกเขาเอง โดยไม่ต้องให้ใครมาชักนำ

จากที่กล่าวมานี้ จึงเป็นการสมควรและมีเหตุผลพอแล้วหรือยังที่จะต้องทำการแก้ไข พรบ. สถาบันฯ ฉบับปี พ.ศ. 2528 เพื่อให้ข้าราชการสาย ข. และสาย ค. ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นกรรมการ “สภาคณาจารย์” เพื่อให้บุคคลทั้ง 3 สายงานได้ร่วมกันพิทักษ์สิทธิและผลประโยชน์ให้กับข้าราชการในสายงานเดียวกัน และผลประโยชน์โดยรวมของข้าราชการทั้ง 3 สายงาน และเมื่อข้าราชการสาย ข. และสาย ค. ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นกรรมการสภาคณาจารย์แล้ว ผู้เขียนเห็นว่าน่าจะเปลี่ยนชื่อจากสภาคณาจารย์ เป็นชื่อ “สภาข้าราชการ” เหตุผลที่เสนอให้ใช้ชื่อว่า “สภาข้าราชการ” เพราะคำว่าข้าราชการ เป็นคำกลาง ๆ ที่ใช้เรียกครอบคลุมได้กับบุคคลทั้ง 3 สายงาน คือ ข้าราชการสาย ก. ข้าราชการสาย ข. และข้าราชการสาย ค. ซึ่งบุคคลทั้ง 3 สายเหล่านี้ต่างก็เป็นข้าราชการด้วยกันทั้งนั้น เพียงแต่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกันออกไป

สมเจตน์ ชื่นปรีชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้